

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuler în București, strada Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. san 15 bani rom.

Stările din Franția.

Din manifestul demisionatului president al republicii franceze, pe care îl publicăm în altă parte, reiese că o mare furtună amenința statul francez, că omul, în care toți puseseră atâtea speranțe, s'a arătat slab, lăsând din mâinile sale frânele ocăruii tocmai în momentul când și ministrul își dăduse demisia. Se vede că totuși ambițiunea personală atinsă, a fost care în primul rînd l'a determinat să-și dea demisia, ear' nu îngrădirea ce o are un adevărat om de stat. Chiar și ziarele cele mai devotate, cum este „Journal des Débats” spun, că s'ar fi putut găsi alt mod, mai puțin primejdios pentru țeară, de a înlătura neajunsurile, pricinuite zilnic, de socialiști.

Primejdia era într'adevăr mare, dar națiunea mare, ce merge în fruntea civilizației, nu pere. Mulți se temeau că acum „s'a sfîrșit cu Franția”, că națiunea necumpetată va trece sub jugul comunei sau, ca extrem, sub jugul dictatorului. Nimic dintr'acestea nu s'a împlinit. Intocmai ca pe vremea alegerii lui Carnot, când boulangismul era la apogeuul său, când ambițiunile unor politicieni erau și mai accentuate decât astăzi, congresul alesese pe acela, despre care mai puțin se vorbea. Și azi s'a întîmplat tot așa: au ales un patriot cumpetat și cinstit, pe ministrul marinei, dl Félix Faure.

Cel mai demn de a sta în fruntea statului, după simpla gândire omenească, ar fi cel-ce are înfruntat și desvoltat în ființa sa următoarele trei calități: să fie relativ cel mai cuminț, cel mai cinstit și cel mai neînfricoșat dintre locuitorii unei țări. Negreșit că teoria aceasta este cu toată desvoltarea noastră democratică, aplicabilă numai în țări unde s'a păstrat sau s'a înființat electivitatea capului statului, cum e spre pildă republica.

Prin modul cum s'a retras, Casimir-Perier n'a dovedit că ar fi corăspuns așteptărilor reprezentanților poporului francez în sensul concepțiunii amintite despre cel mai demn cap al statului.

Fi-vor oare mai norocoși Francezii alegând pe Félix Faure de president? El a eșit ca rezultat în lupta a două principii ce-și dispută puterea în Franția: pe deoparte a radicalilor, spriginiți de socialiști, care votau pe actualul president al camerei, Brisson; pe de altă parte a conservatorilor, spriginiți de monarhiști, al căror candidat era senatorul Waldeck-Rousseau. Din numărul total al membrilor congresului de 794, la primul scrutin au primit: Brisson, 338 voturi; Faure 244 voturi; Waldeck-Rousseau 184 voturi.

Această împărțire a voturilor necesitănd un al doilea scrutin, candidatul conservatorilor a renunțat la voturile sale în folosul candidatului republicanilor moderați, Félix Faure.

Noul president al republicii franceze a fost mai înainte comerciant de obiecte, aramă, de pei, pe urmă constructor de corăbii, și întrase în viața publică numai acum patruzeci de ani; e în vîrstă de 54 ani. Alegerea lui însemnează negreșit învingerea elementelor moderate, față cu radicalismul lui Brisson. Deși, după convingere, este republican cu idei de progres moderat, nici-odată nu s'a distins prin vre-o pășire pronunțată, vehementă în viața sa politică.

Negreșit, că prin învingerea direcțiunii republicanilor moderați, greutatea launtrice ale țării, mai ales din partea socialiștilor, nu sînt nici pe departe înlăturate; monarhiștii pîndesc cu rîvnă toate greșelile tuturor partidelor politice, ear' existența republicii franceze totuși e asigurată numai dacă va fi ascultat cuvîntul lui Thiers:

„Republica sau va fi conservatoare, sau nu va fi”.

Dela frații nostri slovaci primim următoarele în limba română:

Tisoveț, 17 Ianuarie 1895.

„Guvernul maghiar a dat în judecată mai mulți patrioți slovaci din comitatul Gerner-Malohont și Zvolen, sub pretextul fără valoare de întăritarea naționalităților, pentru că au îndrăznit a participa la o petrecere slovacă, unde au purtat cămeșile cu broderiile sale naționale, și au cântat câteva cîntece naționale.

„Cu toate, că această inculpațiune nu are nici o importanță, totuși nu avem nici cea mai mică îndoaie, că sistemul maghiar de terorizare va pofti nouă jertfe”.

De ce n'a primit Bánffy portofoliul de interne? La întrebarea aceasta răspunde și „Pesti Hirlap”, ziarul guvernamental în numărul său dela 15 Ianuarie, spunînd:

„La aceasta (abandonarea portofoliului internelor) a contribuit împiegurarea, că despre baronul Bánffy Dezső se afirmă, că ar fi un politician național și șovinist încarnat, ceea-ce deși numai spre laudă îi poate servi, din considerații politice a influențat mult asupra deciziunii, ca să predece conducerea administrației interne unei alte persoane”.

Kossuthismul și crisa. „Magyarország” dela 17 Ianuarie n. scriind despre demisia baronului Eötvös, zice că acesta a pierdut grația Monarhului din cauză că a cumpărat reliquiile kossuthiste și aceasta

„contrar înțelegerii consiliului de miniștri”. Ce e mai mult: a dat 100.000 fl., din cari a plătit ca arună 20.000 fără- ca ceia alți colegiaisi se știe ceva. M. S. Monarhul ar fi făcut aspre imputări lui Wekerle.

Tot așa: secretarul de stat Berzevicsy Al a cumpărat biblioteca lui Kossuth, se înțelege, din banii statului.

Ce jaf s'a făcut în banii țării... După însași mărturisirea foilor ungurești, reliquiile n'au prețuit mai mult ca 30.000 fl., și totuși s'au dat 100.000 fl.

Eată secretul, pentru care Kossuth scriu în favorul căsătoriei civile: asigura astfel fiilor sei o moștenire frumoasă.

Correspondențe din Bucovina. Primim zilnic corespondențe din toate centrele vieții române din Bucovina: din Suceava, Cernăuți, Radauți, Sirete, Câmpulung. Spațiul nu ne permite decât o spicuie rară din ele. Cu toate acestea dorim mult, ca corespondenții să continue interesantele lor raporturi. Fiind „Tribuna” exact informată, ea va pute din când în când resuma în un articol de fond impresiile, ce le are despre cauza română din Bucovina. După informațiunile ce le avem până acum, constatăm, că descompunerea la care partidul național din Bucovina a fost adus prin nepricepere, neactivitate și lipsă de rezultate, începe a preocupa serios opinia publică. Peste tot locul încolțește dorința ferbinte, că în locul putrejuniei de astăzi să se reînălțe o organizație serioasă și eficientă și să se stabilească o conducere inteligentă, energetică și sinceră.

„Münchener Neueste Nachrichten” dela 15 Ianuarie publică doi articoli care se ocupă cu chestia noastră. Este important, zice acest ziar, că România să fie cu noi, dar' în România agitația contra Ungariei crește, din cauza asuprii Românilor din Ardeal. Urmările acestor stări sînt expuse mai pe larg și pentru aceea vom reveni, traducînd partea articolului relativ la noi.

În al doilea articol, ziarul din München se ocupă cu crisa ministerială din Ungaria și zice: „Chestia naționalităților intervine în general tot mai mult în politica maghiară unitară și este probabil, că nu peste mult timp o crisă se va produce”. Și mai la vale zice: „Dacă în Ungaria s'a aprins odată cearta naționalităților, ca în Austria, atunci este sigur că realizarea statului unitar maghiar s'a făcut pentru totdeauna imposibilă”.

Politica Sașilor. „S. D. Tageblatt” publică rezoluțiunile comitetelor electorale săsești. Comitetul pentru cercul Sibiu-Cristian pretinde dela ministrul Bánffy o declarație, că programul lui nu-i în contradicție cu cel săsesc și că el va protegia scopurile acestui program; dacă răspunsul nu va satisface, deputații au să supună chestia

eșirii lor din partid unei adunări de alegători. Comitetul pentru cercul Noerich este pentru eșirea deputatului din partidul guvernului. Comitetul pentru cercul Mediaș a decis ca deputatul să rămână cu ori-ce chip în partidul guvernamental. Comitetul Șinca-mare a cerut ca deputatul să supună ministrului programul săsesc și să obțină recunoașterea lui.

Sighișoara și Noerichul sînt deci absolut opoziționale, Sibiuul și Șinca-mare condiționate guvernamentale și Mediașul guvernamental.

Din Pesta se comunică, că o deputație de 4 deputați a prezentat ministrului programul cerînd garanții. Ministrul va răspunde în primele zile ale săptămîni viitoare.

Demisia lui Casimir-Perier.

Eată epistola, prin care Casimir-Perier aduce la cunoștința corpurilor legiuitoare că-și dă demisia de președinte al republicii franceze:

Domnilor Deputați!

„Nici-odată nu mi-am ascuns greutatea misiunii ce mi-a fost încredințată de către adunarea națională. Le-am prezăcut. Dacă cineva nu refuză un post în momentul primejdiei, totuși păstrează însă locul sau de onoare numai atunci, dacă are convingerea, de a pute servi patria sa. Președenței republicii îi lipsește mijloacele acțiunii și ale controlului. Eu pot să-mi procur numai din încrederea națiunii acea putere morală, fără de care oficiul acesta nu prețuește nimic. Eu nu mă îndoaiesc nici de bunul cumpet, nici de dreptatea Franței; dar' s'a reușit a induce în rătăcire opiniunea publică. O luptă mai lungă de douăzeci de ani, alipirea mea de mai mult decât de douăzeci de ani la republică, devotamentul meu către democrație, n'au ajuns a convinge pe toți republicanii de sinceritatea și alipirea pentru convingerile mele politice; ba nici nu au fost de ajuns a desamăgi pe adversari, care cred sau se arată că cred, că aș pute să mă fac ualeală a patimilor și speranțelor lor. De șese luni se duce un război de calumnie și necinste contra armatei, a justiției, contra parlamentului și a capului nerăspunzător al statului; ear' această libertate, a ațita ura socială, încă se numește libertate de opinie. Stima și ambițiunea ce le nutresc pentru țeara mea, nu mi permit a admite, că zilnic se fie ocăriți cei mai buni slugitori ai patriei, ba chiar și pe acela, care reprezintă țeara înaintea străinătății. Nu mă decid a compara povara responsabilității mele morale, care apasă pe mine, cu neputința, la care sînt osîndit. Poate voi fi înțeles, declarînd, că ficțiunile constituționale n'au putut face să tacă cerințele conștiinței politice. Renunțînd la postul meu, poate

voi arăta ceea-ce au să facă aceea, care au datorita de a purta grije de demnitatea guvernului și de bunul nume al Franței. Rămîndu-mi mie vecinic credincios, rămîn și convins, că reforme se pot face numai cu ajutorul activ al unui guvern, care este decis, să câștige legilor respect, să-și obțină ascultare la inferiori și să-și unească la o faptă comună pentru opera comună. Cu toată jalea aceasta, oare eu am încredere în viitorul progresului și dreptății sociale. Depun pe masa senatului și camerei deputaților demisia mea de president al republicii franceze.

Casimir-Perier.

Dela frații italieni.

Cetitorii ziarelor știu, că dl Urechia a expedit telegrama senatului român către cei 277 de parlamentari italieni la adresa amicului scump al Românilor, dl deputat marchisul Pandolfi de Gut-tadaro. Jurnalele italiene au avut în timp comunicațiunii de telegrama senatorilor români. „Gazeta de Venezia” dela 8 Ianuarie publică în românește telegrama senatului, zicînd că n'are nevoie Italianul de tîlmăci și de vocabulare ca să înțeleagă frumoasa limbă a fraților dela Dunăre. Acest ziar sub titlul: „Rumeni agli Italiani”, aminteste mai înainte că onor. marchis Pandolfi are meritul generoasei inițiative a unei manifestațiuni politice, care poate în viitor ave consecuențe mari pentru Italia. Același ziar anunță, că tot marchisul de Pandolfi a fost adresat și telegrama consiliului județan din Dâmbovița, după inițiativa laudabilă a dlui Florescu, membru în comitetul secțiunii din Ilfov.

Dar' ce-a făcut dl Pandolfi cu această telegramă? O spune însuși în epistola ce a adresat-o P. S. metropolitului Moldovei și Sucevei în cuprinderea următoare:

„Eminenței Sale metropolitului Moldovei Iosif, senator.

Am primit telegrama semnată de P. S. și de ilustr. D-Voastre 60 de colegi din senat și am comunicat la diverse ziare din regat, care toate au publicat-o cu cuvinte de vie simpatie și de frățească solidaritate.

Am împărțit deasemenea președintelui parlamentului nostru, alăturată la o scrisoare după care anexez copie.

Am înțeles perfect sentimentul, care v'a îndemnat să vă serviți de limba românească pentru a manifesta ideile d-voastre. Pentru aceeași rațiune eu mi permit a vă răspunde în limba italiană: fost-am odinioară același popor; rămas-am același popor mulți secolii și vom rămâne pe vecie.

Nu avem nevoie ca să ne înțelegem de intermediari nici de vocabulare. La strigătul

FOIȚA „TRIBUNEI.”

Ziarul unei femei.

— Roman —

De

Octave Feuillet.

Tradus de Lucreția Popescu

(Urmare).

Capitolul XV.

2 August.

Ca tot castelul așa și bunica mea a auzit așară marelă eveniment, logodna Céilei. Deși sigur a înfrîtat-o mult, ba chiar a trebuit să o deprimeze, totuși a primit noutatea cu o liniște, cu o veselie, cu un zîmbet, care mi-a fost un bun exemplu. Numai când m'a părăsit pe scară, zise simplu: „Are un gust comic acest domn!”

Azi dimineață a venit în odaia mea, tocmai când mă deșteptasem dintr'un somn scurt. După-ce m'a salutase cu o stringere puternică de mână, îmi zise: „Drăguță, tocmai acum mi-au spus d-nele de Sanves și de Chagres, că încă astăzi vor pleca cu frații lor. Îți pot numai mărturisii, că găsesc de rău purtarea lor; asta însemnează că-și recunoaște decăpția,

năcazul — ce josnic, umilitor!... Noi sîntem prea mîndre pentru a le urma, nu-i așa, iubită mititică?”

„Da, bunico”.

„Noi pricepem a suferi cu demnitate, deși ne va fi penibil, tot vom mai rămâne patruzeci zile sau trei săptămîni aici, pentru a ne păstra aparența — cel puțin aceasta e părerea mea... Ai atîta curagiu?”

„Îmi voi da toată silința”.

„Mai departe, draga mea fetiță, într'un asemenea cas fuga e tocmai atât de puțin înțeleaptă ca de onoare... E mai bine să te deprinzi cu faptul și să-ți stai în față ca prin aceasta să-ți micșorezi impresia... nu gîndești tu așa?”

„Nu știu încă”.

„Ei, vei vedea... Dacă-ți va întrece puterile, vom pleca... Trebuie să ierți, copilă, dacă-ți tratez cam aspru durerea, în loc de a plînge cu tine... e mai înțelept, vezi tu... nu trebuie să-ți încuragiez nici-odată durerea... Dă-mi o guriță... te am așa de dragă!”

Și cu acestea se reîntoarse în odaia ei, după-cum cred, pentru a plînge în singurătate.

Rezultatul chibzuirii mele în decursul nopții, e următorul: Am răzuit adesea în viață luîndu-se în ris vecinicia dragostei, și

tratată ca o fabulă, așadar mă consider în privința asta ca excepție; și totuși îmi e de tot imposibil, a-mi închipui, că inima mea, chiar în cel mai depărtat viitor, se va deschide vre-odată pentru un sentiment, care să șteargă impresia ce am primit-o. Cu drept sau nedrept — sînt convinsă, că voi iubi în totdeauna bărbatul, pe care odată l'am iubit cu toată patima, cu tot sufletul, cu toată puterea ființei mele. Îmi e chiar imposibil a-mi închipui, că aș pute, cu această impresie în inimă, să mă unesc vre-odată cu un altul. În cazul când nu s'ar întîmpla o mare schimbare în interiorul meu, ceea-ce nici nu aștept nici nu doresc, nu mă voi mărita nici odată. Până când va trăi bunica mea, voi trăi la ea și pentru ea. Dacă o voi pierde, mă întorc în mănăstire, unde mi-am petrecut copilăria, pentru a nu o părăsi nici odată. Știu că acolo nu voi fi prea nefericită; deși voi duce cu mine dureri amare, dar' acolo voi găsi mîngăiere. Abstragînd dela poezia vieții din mănăstire și dela dulcea încredere cu lucrurile dumnezeiești, în activitatea mea de profesoară voi pute pune cel puțin aparența iubirii de mamă, care se jertfește. Ceea-ce am făcut odată pentru Céilei, atunci voi face pentru altele, și asta îmi va înlocui familia.

După-ce m'am clarificat cu viitorul, mă

ei corăspunde cu a mea. Mi-ar fi rușine, a scoate la lumină, printr'o plecare subită, un năcaz umilitor. Fără îndoaie voi avea mult de suferit, cred însă, că ziua de ieri m'a lăsat să simt tot ce poți suferi în această direcție.

Capitolul XVI.

8 August.

Astăzi bunica cu d-na de Louvercy au avut o convorbire lungă, al cărei subiect nu l'am putut ghici, și care se pare a fi schimbat planul nostru. În loc de patruzeci zile vom pleca mâine. Tocmai acum ne-a înștiințat despre aceasta și a pus ca motiv, că am făcut destul pentru a ne salva demnitatea. Fruntea îi era foarte întunecată, și fața doamnei de Louvercy era de tot desigurată, când am văzut-o eșind din odaia bunicei. Și tot nu s'a întîmplat nimic neplăcut sau ofensător între ele, aceasta o dovedește purtarea lor reciprocă; e plină de iubire, ba chiar gingașe, deși poartă marca unei tristețe particulare. Nu caut să pătrund în această taină, puțin mă împoartă. Tot ce mă privește este, că plecăm. Recunosc că mi-am prețuit prea sus curagiu — mi-s'a consumat... Prin plecarea dlui de Valnesse și a surorilor lor am fost mai mult singură cu cei doi logodiți; eram martora zîmbitoare a iubirii, a fericirii lor —

e un sentiment grozav; nu numai ne rupe inima fibră de fibră, ci ni-o și degradează. Nu te simți numai torturat, dar' și dejosit. Rana nu e curată, nu e sănătoasă; mîndria ofensată, ura și invidia, o pătrund și o înve-nicează. Nu există nici o inimă pătimășe, care într'un cîas rău, să nu fie capabilă de asemenea sentimente nedemne; meritul nu consistă în aceea, a fi incapabilă, ci în a le urgi și a le înăbuși. Aceasta am încercat să fac eu cu ajutorul lui Dumnezeu; dar' sînt veselă că plecăm.

Am promis Céilei a mă întoarce pentru nunta ei, dacă se va cununa aici, cred însă că nunta se va sîrba în Paris și aceasta mi-ar plăce mai mult.

Domnul de Louvercy n'a luat parte azidimineață la dejun, și nici de seară nu va veni la masă. Pare a fi serios bolnav. Am și observat în fapt, de câteva zile, că arată mai agitat și mai obosit, ca de obicei.

Îmi pare rău, că trebuie să plec, fără să-l mai ved odată. După toate aparențele nu-l voi mai vedea nici-odată, căci el nu părăsește Louvercy, și eu sper, a nu mai reveni aici. Sărman băiat! Nu voi uita în veci, ce a făcut pentru mine.

(Va urma.)

Vostre de „vivat Italia!” ecoul va răspunde dela mama patrie: „Vivat România!”

Vă rog să primiți cele mai cordiale ale mele salutări și să vă faceți interpretul sincer al respectului meu față cu onorabilii noștri colegi.

Marchizul Veniamin Pandolfi di Guttodoro.

Eată acum și scrisoarea adresată de ilustrul filo-român către președintele parlamentului italian, prin care li-a comunicat telegrama senatorilor români:

„Am primit dela senatul român aci alăturata telegramă, care a fost publicată aproape de toate jurnalele orașului.

„Primindu-o dela onorabilul senator Urechia, de sigur după dorința colegilor sei, m'a înșirănat să aduc la cunoștință E. D. împreună cu sentimentele înaltei camere române. Vă alătur telegrama originală.

„Exelența D. va recunoaște după numărul și calitatea numerelor subscrise importanța manifestărilor naționale în favoarea noastră, manifestărilor care, unită cu aceea a camerei deputaților români, ne asigură, ca sentimentul la toată națiunea bate la unison cu a noastră și că antici coloni ai Romei consideră pururea Italia ca mama patrie.

„Voi fi foarte mulțumitor, dle președinte, dacă vei binevoi să mă înștiințezi despre primirea acestei scrisori.

„Primiți etc.

„Mar. de Pandolfi.”

Georg Daniel Teutsch.

Denkrede auf D. G. D. Teutsch von Dr. Friedrich Teutsch, in Archiv des Vereins für siebenbürgische Landeskunde. Neue Folge. XXVI, 2. 1894.

E vorba de răposatul episcop săseș, a cărui interesantă biografie o scrie fiul seu, și el un om cu penă isteasă. Trebuie să fie o mare fericire să poți scrie ca fiu biografia unui astfel de tată; căldura ce străbate dintr-o girele ei o înțelegem deci ușor.

Pentru noi Români biografia aceasta cuprinde câteva pagini vrednice să fie remarcate. Ele privesc viața politică modernă a patriei noastre, o viață în care Teutsch a avut un rol de corifeu.

Antaiul privilegiu mai de seamă, la care Teutsch intervine în viața aceasta, este (1848) dieta dela Cluj, în care s'a votat uniunea Ardealului cu Ungaria. Majoritatea deputaților sași au votat pentru uniune, deși instrucțiunile lor sunau altfel. Și Teutsch a votat pentru uniune, în speranță că liberalismul maghiar va fi scut sincer și naționalității sale și că o serie de condiții, depuse într-un memoriu dela 20 Iunie 1848, vor fi împlinite. Dar s'a înșelat, și spune fiul său, această amăgire a fost „o prea dureroasă experiență politică”, pentru-că și el și tovarășii sei au văzut după aceea, că Ungurii n'au nici o preocupare pentru trebuințele poporului săsesc, nici voința de a le satisface.

În anii gesezezi se găsea cu toate acestea încă o „parte mică a populației” săsești, care prefera față de o monarhie unitară constituțională — uniunea cu Ungaria. Majoritatea, și cu ea și Teutsch, era simpatetică constituției unitare a imperiului, care lăsa neatinsă limba și naționalitatea săsească.

„Ce-l preocupă pe Teutsch în contra uniunii era temerea, că „o Ungarie unită cu Ardealul nu poate să fie dreaptă față de Sași”, scria el către Trauschensfels. Cătră același scria el în Martie 1861: „Uniunea este din punctul de vedere al constituției politice, al vieții bisericești și al naționalității un regres. Ear' rău, de a cărui temere mulți s'au făcut uniuniști, chestia valahă nu a primit prin aceasta nici o soluțiune. Pentru-că rana arzătoare sunt cei ce trăiesc între noi și pe aceștia uniunea — nu-i suflă”.

Cu acest fel de vederi Teutsch intră ca regalist în dieta Ardealului, deschisă în Sibiu la 1863, a cărei activitate, pentru Români fericită o cunoaștem.

Dieta l'alese apoi pentru parlament, în Viena, unde stătu din Noemvrie 1864 până Iulie 1865.

Chestia maghiară era pe atunci o grea spaimă. Triste evenimentele, ce au urmat cu multiplele lor urmări, le simțim noi Români foarte greu. Interesant este la tot cazul să-l auzim și pe patriotul sas, cum scria în Martie 1865. El zicea din Viena: „Ce tot mai mult mă preocupă aici, trebuie să mă predis-pun pentru cele mai serioase considerațiuni. Eu am un sentiment ca al acela care locuiește lângă vulcanii Americii-sudice, când noul de fum ese din crater și adânc prin pământ trece surdul șogmot, un neplăcut simțământ de generală nesigurantă, de totdeauna posibila și amenințatoarea primejdie a celor mai bune ale noastre succese, anume și pe terenul bisericesc”.

Dualismul venia; nădejdea lui și a amicilor sei că ei vor mai avea doară vreme

să intervină chiar în Reichsrath pentru asigurarea acelor „succese”, nu s'a împlinit și Teutsch vedea „în lucrurile viitoare un pericol pentru poporul seu”.

Ministerul Belcredi veni făcând „drum liber” unei noue dezvoltări.

Dieta Ardealului fu conchemată la Cluj pentru-că se „revisuiește” legea dela 1848 a upra uniunii cu Ungaria. Teutsch nu a mers la Cluj, dar' era de acord cu majoritatea deputaților sași, care, conduși de Rannicher și Gull, ceriau stabilirea condițiilor de uniune printr'un pact. Minoritatea deputaților sași — erau 6 inși — cerea numai o recomandare din partea dietei ardelene pentru cea din Pesta a „dorințelor, cererilor și condițiilor” săsești.

Sfârșitul acestei diete se știe.

În parlamentul dela Pesta, unde asemenea fu trimis și Teutsch, el a fost la început mai puțin activ la părere; nu vorbea, căci nu știa bine ungurește; dar' nu a fost privilegiu în care el s'a nu fi fost un bun luptător în contra acelor legi de maghiarizare, la a căror faurire parlamentul maghiar își da cu grabă binecuvântarea sa nouă fatală.

Dela 1867 el era și episcop, un episcop luptător.

Pentru a rămâne la partea politică a biografiei sale, mai însemn importante legături, pe care el le-a avut în Germania, nu numai cu literați antimaghiari ca Wattenbach și alții, ci și cu mai înalte personalități, ca ducele Ernst de Sachsen-Weimar, prințul Reuss, fost ambasador în Viena, unde și Szögenyi și însuși Kálnoky vedeau bucuros pe episcopul sas; la cunoscuta festivitate dela Wittenberg el fu invitat de chiar împăratul german, care-i „închină” la prânzul festiv.

Abia întors dela aceste festivități, în patria sa începură a răsună frazele despre necesitatea căsătoriei civile și a matriculelor de stat. Era „un nou și mare pericol”. Într-o scrisoare a sa, cuprins de aceste vești grele, el depuse la 31 Decemvrie 1890 o idee remarcabilă: „Pentru moment nu ved nici un punct luminos... Aș voi să fie seară sau să fie — Blücher”.

Ce-și va fi închipuit el sub această venire a lui Blücher?!

Față de această dispoziție se mai găsi un moment ce-l intristă și mai mult. La 9 Mai el vorbea în Casa-Magnaților. „Toată cauza aceasta”, zice biografia sa, „dar' în special în creștinism, pe care le primise în cercul deputaților sași, l'au sguduit mai profund, decât alte drumuri ale sale impuse de datoriile sale”.

La sfârșitul vieții sale politice avea să simță, ca și la începutul ei, o mare decepțiune, la început produsă de străini, la sfârșit de înșiși conaționali sei mai puțin vrednici de misiunea, ce au luat-o asupra lor, decât ti doria el să fie.

Eu am indicat pe scurt numai momentele politice, asupra cărora biografia aceasta stăruiește pe larg. Interesul ce l'am pute noi avea pentru lucrările sale pur bisericești, pentru felul de a organiza biserica sa și a duce viața vie în toate părțile ei — din toate comunele săsești din Ardeal acest episcop nu a putut vizita numai una singură — ar fi mai în lături de sfera intereselor noastre actuale. Partea aceasta să se studieze popii, mai ales cei mari! Eu sfirșesc, accentuând că-i important să urmărim cu de-amănuntul și viața compatrioților noștri, care trec prin aceleași încercări ca și noi și că-i de mare folos să pricepem din chiar isvoarele lor și raportul nostru cu ei.

Biografia lui Teutsch este o lucrare, care prin claritatea sa și prin unele intime desvăliri, încă poate slugi, precum s'a văzut, scopului acestuia.

G. Bogdan-Duică.

Discursul dlui V. A. Urechia.

Rostit în ședința dela 9 Decemvrie a Senatului român.

(Urmare).

Di president Rahusen declară că și pentru d-lui sunt simpatici Români și că e dorit, ca soartea lor să fie îmbunătățită. Să găsim un alt mijloc.

Di general Joung (Francez) declară că cunoaște situațiunea grea a Românilor, și cere, că dacă conferența găsește că nu poate desbata raportul dlui Gobat, cel puțin să deschidă un eocnurs pentru publicarea celei mai bune opere, studiând chestiunea naționalităților în vedere cu pacea.

Mai mulți membri, între cari și presidentul, ved în propunerea dlui general Joung, posibilitatea de a împăca și pe Români și de a nu se depărta dela scopul conferenței.

Di Trarieux găsește propunerea de un rezultat prea depărtat. Protestând din nou în contra bănuelii, că nu ar iubi pe Români, el propune să se găsească o propunere de aplicațiune mai imediată.

Urechia cere, ca înainte de a căuta altă formulă, să se cetească lucrarea dlui Gobat.

Comitetul de delegați încuviințează prin majoritate și dl Gobat expune lucrarea sa, care are următoarele două concluziuni:

1. Drepturile politice fiind o emanațiune a indigenatului, nimeni nu poate să fie lipsit de dinsele direct sau indirect într'un stat polietic, pentru motivul că nu aparține la naționalitatea dominantă. Diversele naționalități, cari compun un stat, au drept la o representațiune echitabilă în toate serviciile publice.

2. „Naționalitățile posedând o valoare etnică, apreciabilă, au dreptul de a fi recunoscute ca atari în statul polietic, în adevăr nu ca element centrifug, ci ca poate dintr'un element organic.

„Prin urmare, guvernul statului trebuie să respecte:

1. Limba lor;
2. Religionea;
3. Moravurile și obiceiurile, cu condițiunea ca ele să nu fie contrare ordinii publice”.

Am luat apoi cuvântul și am arătat cum în aceste concluziuni nu e nimic neadmisibil, și am cerut să se iee memoriul în desbateră delegaților.

În favoarea raportului lui Gobat, au votat marchizul de Pandolfi (Italia) Gobat (Svizzera), Iohn Lund (Norvegia), Wavrinsky (Svedia), Bayer, (Danemarca), Poenaru-Bordea și cu mine.

Amicii Românilor din țările scandinave strângându-mi mâna ziceau: „Lupta nu mai este numai între Români și Unguri, ci între statele mici și cele mari”. În adevăr, așa s'a desemnat lucrul de 2 ani în conferență, și e de regretat că au lipsit de astădată delegații statelor mici, ca Grecia, Serbia, Bulgaria etc.

Cu 3 voturi, (10 contra 7), s'a dat satisfacere cererii oculte dela Viena.

Dacă lucrul se mărginea aci, de sigur ar avea oare-care dreptate gazetele ungurești, când afirmă că Pázmándy a triumfat la Haag, dar' delegațiunea se grăbi imediat după votul asupra memoriului Gobat, să dea un alt vot la care nu se aștepta dl Pázmándy. Dnii Trarieux și Pandolfi au propus îndată o mițiune, care nu au ascuns că ar viza pe Ungurii asupritorii Românilor. Mițiunea zice:

„Coferența interparlamentară recomandă fiecărui din grupurile de naționalități, cari o constituie, de a lucra totdeauna din punctul de vedere al regulilor superioare ale justiției în actele politice, în cari sunt chemați a participa.

Di Trarieux explică, că aceasta este o dulce desaprobară a fapturilorilor contra Românilor.

Di Pázmándy înțelege în cine se dădea cu peatra și declară că guvernul unguresc studiază chestiunea și că în curând o va rezolva și celor din temniță li-se va da drumul.

Totuși dl Pázmándy nu puti împedeca ca mițiunea să fie votată în delegațiune până și de colegul seu, dl baron Pirquet.

Această mițiune a fost votată cu aproape unanimitate, și în ultima ședință plenară a conferenței.

Ungurii cari nu au primit să stee la judecată cu noi în fața conferenței, cum vor primul congresul cerut de dl Filipescu?

Dacă amintesc aceste fapte este că chiar mai alaltăieri, jurnalele din Pesta, tăgăduiau existența mițiunii de blam ce li-s'a dat la Haag.

Apoi perimiteți-mi, cu însăși foaia oficială a conferenței interparlamentare, să probez că de geaba tăgăduiesc și ca persoana din piesa lui Alexandri se întreabă: „Cine a mâncat o palmă?”

La nr. 16 al foi noastre interparlamentare, se zice: „La Conférence interparlementaire n'as pas jugé à propos de s'occuper de la question des nationalités. Mais elle a substitué à cet objet, qui figurait à l'ordre du jour préliminaire de l'assemblée de la Haye, la motion que voici: (Urmează mițiunea).

Di Dr. Gobat, consilier de stat elvețian, mai adaugă a observa că textul mițiunii conține implicit chiar memoriul înlăturat, pentru a mulțumi pe Unguri, grație intervenirii oficioase dela Viena. D-sa adaugă a explica pe larg acel memoriu, aprobat prin mițiunea Trarieux-Pandolfi și zice, terminând, că speră că „les gouvernements seront amenés à considérer les tracasseries dont certaines nationalités sont victimes, comme des actes d'injustice, aussi inutiles que répréhensibles. Comme l'avenir de l'Europe serait plus radieux, si l'on suivait... en Hongrie... les conseils de la conférence interparlementaire”.

Nu veți socoti de prisos să aduc la această tribună chestiunea naționalităților, așa cum o înțelege conferența interparlamentară.

„Chestiunea naționalităților există. Ea este născută din excesele unor guverne, care vor să treacă cu nivelul pe deasupra tuturor părților din țeară, pe deasupra tuturor familiilor, pe deasupra tuturor indivizilor, să facă

din Germani Slavi, din Români Maghiari, din Italieni Austriaci, ca-și-când fiecare om n'ar avea dreptul natural și neprescriptibil de a conserva personalitatea, ce i-a dat nașterea sa.

„Sântem cu toată inima cu acei care protestă în contra acestor injustiții foarte inutile de altminterale. Ce oarbă mânia împinge pe unele guverne de a suprima limba acelei părți din popor, care e de altă naționalitate decât fracțiunea dominantă și a o turbura în exercițiul cultului seu, și a o ofensa lovindu-o în respectul ce are pentru moravurile sale particulare!”

Conferența interparlamentară dă de model de organizare al statelor politice pe Elveția, cea cu trei, ba cu patru limbi și naționalități, și pune principul că naționalitățile, individualitățile colective, cu privire la corpul, la care ele aparțin, au aceleași drepturi naturale ca și individul: dreptul la existența individuală, la libertate în individualitate, la egalitate socială și politică”.

Nu pot lăsa ocaziunea de a aduce publice omagii națiunilor, care au fost alături de noi, Români, în lupta dela Haag. Pe când guvernul, după declarațiunile dlui Kálnoky, se crede apărut și stimat de lumea germană, la Haag, Români au stat în legături rodnice cu reprezentanții lumii latine, și cu domni: Frédéric Bayer (Danemarca), Gobat (Elveția poliglotă), Ecmann și Wavrinsky din Svedia, Munster, Lund și Uhlmann, din Norvegia.

Di Lahovari, răspunzând în cameră dlui N. Filipescu, a dat a înțelege că toate puterile cunosc chestiunea națională de peste munți și că e deci de prisos să li-o mai aducă la cunoștință prin agenții noștri diplomatici. Eu revendic, din parte-mi, în fața d-voastre, pentru noi care am fost la Haag și Liga culturală, această onoare de a nu fi fost cei din urmă care am bătut lumii cele-ce se petrec peste munți. De aci provine mânia celor dela Budapesta contra Ligei. Bine înțeles, că de pe banca ministerială d-voastră puteți să aveți o altă atitudine decât noi; ca Români însă sunteți datori și d-voastră să apărați și să susțineți opera de redemptare și în cazul cel mai rău să nu o desaprobați, ba să vă pară bine că se găsesc bărbați care să-și consacre munca de toată ziua cu stăruință și devotament pentru a face cunoscută cât mai exact situațiunea naționalităților de peste munți. Măcar acest serviciu ce l'a adus Liga cauzei române, ar fi trebuit să îndemne pe dl ministru de externe să re-lève deasupra ei acuzările domnului Kálnoky, să spună ilustrului bărbat, că greșit este informat că Liga este o asociațiune daco-romanistică, irredentistă și gata a sfășia Ungaria. Liga aceasta a cerut intervenirea Europei cu semnăturile a 300 mii de Români din țeară, în urma meetingului ultim, dar' nici-odată nu a înțeles intervențiunea de aceea de dirjenie, — vorba este în proiectul de răspuns, — intervențiune manu militari. Să nu prea afirmăm, dlor cu aer rășboinic, că nu intervenim, că să nu intervenă și alții în treburile noastre. Dar' ce? Nu este intervenire în toate zilele între state pentru toate felurile de chestiuni? Adecă aș vrea să știu când agentul nostru lucra la Berlin, de pregtia tratatul de comerț, nu intervenia Prusia prin acel tratat cu noi și în favoarea Austro-Ungariei? Și recordarea de căi ferate? Acestea nu sânt chestiuni de intervenire? Se intervine dela stat la stat, și se spune: „recordarea drumului d-voastre la cutare punct nu-mi convine, dați-mi-o la cutare alt punct Nu știu dacă recordările noastre s'au făcut numai în interesul nostru comercial și strategic. Dar' asemenea chestiuni nu sânt de tratat astăzi. Dar' dacă ved în toate zilele, sub diferite forme, interveniri dela stat la stat, eu zic că nu era absolut cazul să se erige în principiu „neintervenirea în cele lăuntrice ale unui stat”.

Apoi, dlor, dl Kálnoky a declarat Ungurilor, că a intervenit ceva mai mult decât pentru recordarea de căi ferate; a declarat că va trimis cărți didactice române pentru modificare, și că pe unele le-ați modificat și pe celelalte aveți să le modificați.

Eu am declarat ieri și declar și astăzi, că până la proba contrarie nu ați putut să vă supuneți la această intervenire, care este gravă, din punctul de vedere al naționalismului și al autonomiei.

Dar', dlor, adinea-ori dl ministru binevoia să-mi zică: ei, dle, Bismark a spus... Di ministru de externe, Al. Lahovari: O conversațiune privată. Am avut prea multă încredere în d-voastră.

Di V. A. Urechia: Era prea publică, căci rostită tare au auzit-o tribunale.

Di ministru de externe, Al. Lahovari: Nu mă compromite în nimic aceasta.

Di ministru al domeniilor, P. P. Carp: Spune, nu avem secrete de stat.

Di V. A. Urechia: Eu recunosc, că era o conversațiune privată, și deși a auzit toată lumea, nu trebuie să o aduc aici la tribună, Las dar' ce mi-ați spus, că ar fi zis dl Bis-

mark, și merg mai oblu, și spun: de ce v temeți a zice un cuvânt măcar celor cari nu înțeleg că-și joacă soarta țerii lor în preună cu aceea a întregii națiuni române, în făpturile lor? Se vor supăra, vor trag sabia în contra noastră, în contra d-voastre, pentru-că veți fi zis o vorbă bună, pentru-că ne vați fi lăsat măcar pe noi ca să spunem lumii cele-ce se petrec dincolo de munți și nu vați fi găsit că aceasta e irredentism daco-românism? Ei, și dacă se vor supăra Europa va permite oare tragerea sabiei; eu interesată mereu să se facă pacea?

Și presupun, în definitiv, per absurdum, că s'a tras sabia. Dlor, lăsați-mă să spun fundul inimii. Nu sânt om politic, nu sânt diplomat, cuget precum cred că e a cugeta românește. Presupun că Ungurii vin cu rășboiu în contra noastră, pentru-că s'au mândrit pe noi și că li-s'a spus că e o irredentă de aci care face dincolo toate agitațiunile. Ei, nu mai știu și noi mândri o sabie, măcar atata cum o mânduia cei din Moldova și Valahia atunci când băteau pe domni Unguri? Și dacă nu vom ști, ceea-ce nu e probat cu căpitanul pe care-l avem în frunte, și dacă n'am ști, zic, adecă ce ni-s'ar pute întâmpla? Să ne încorporeze? Să poartească! facă ei acest daco-românism! (Iaritate).

Aceasta, per absurdum; vorbesc așa cum nu pot vorbi decât după-ce cetesc insanitățile zilnice din jurnalele ungurești. Iertați, dlor, asemenea absurde ipoteze.

Trec la a doua declarațiune a guvernământului. Declară dl Lahovari că „guvernul din care face parte d-lui” menține legile române în chestiuni interne ca și în cele externe, că n'au disolvat Liga și că n'au împedecat presa; nici aceea din țeară, nici aceea din afară de a vorbi de această chestiune”.

Intrucât guvernul este în legalitate la interior, întrucât respectă legile, las ca partidele din țeară să spună. Am pentru ziua de astăzi, hotărât de mine însumi, un alt rol decât acesta. Că n'ați împedecat jurnalele din țeară de a fi românești, de a simți românește, mai înainte, că chiar de ați fi voit a o face, v'ar fi împedecat constituția a o face.

Di ministru de externe, Al. Lahovari: Aveam expulsările. (Va urma).

Seara de Sfântul Vasile și Anul-Nou.

Seghedin, 2 Ianuarie n. 1895.

D-zeu a dat sărbătorile, ca oamenii să-și premiească numele seu și să se bucură de bunățiile vieții în mijlocul familiei. Noi Români sântem creștini buni; ținem cu acum-pătate la datinele strămoșești, însă bucuria noastră de mulți ani nu e deplină, ba chiar în anul acesta a fost și este măhnit și supărat fiecare suflet românesc, când știu că conducătorii noștri, floarea națiunii, zac în temnițele dela Seghedin, Vaș și Cluj.

În toate casele s'au cugetat cu iubire la înțemnițării și martirii noștri, care sufer cu atata abnegațiune.

La sărbători toți nisuesc a fi în familie. Ce e mai sublim, decât o viață fericită familiară, ce e mai plăcut decât când părinții își ved familia în giurul lor, bucurându-se de darurile cu care D-zeu cu puterea lui nemărginită i-a dăruit; iubirii noștri martiri sânt lipsiți de acest dar, au fost scoși din mijlocul familiei și aruncați în temniță, ear' familiile lor petrec zilele de sărbători aruncate în orașe străine lipsite de simțăminte nobile și creștinești.

De aceea au alergat amicii și cunoscuții, chiar din depărtări mari de a pute alina durerile acestor martiri și familii.

În ziua de Sâmbătă spre Anul-Nou a sosit popor în număr mare aici. Ajungând în oraș în miez de noapte, neștiind unde se meargă până dimineața, u mbat rătăcind pe străzile Seghedinului să nu înțgeze de frig. Dimineața cu mare bucurie mergea către temniță spre a pute căpăta concesione de a vedea pe venerabilii domni Rațiu, pe iubitul domn Lucaci și domnul Coroian. Directorul temniței nu li-a permis intrarea la ei, ci prin servitori li-a spus, că nu pot intra și nu vor primi cunecsiune, așa că bietul popor, care a venit în timp de iarnă la Seghedin n'a putut să intre la iubii martiri. Ei însă s'au adunat înaintea temniței și strigat „Să trăiască”, vâzând pe martirii noștri la ferestrele dela celulele lor. Și de aici au fost împrăștiati și amenințați, că îndată vor fi arestați toți, dacă nu vor părăsi orașul. Astfel se tratează, bietul nostru popor, când își manifestă cel mai nobil simțământ: iubirea sa pentru națiune, pentru conducătorii națiunii. Astfel au părăsit mai multe deputațiuni măhnite în suflet Seghedinul.

În seara de Anul-Nou mai multe dame române din depărtări și giurul Seghedinului s'au adunat și au făcut o serenadă la iubii martiri cântând „Deșteaptă-te Române” și „Doina lui Lucaci” la fortărețele temniței. Din îngrozitorul edificiu se vedea la o lumină mică figurile iubitorilor martiri.

Femeia te însușește, femeia te ferește femeia îți alină durerea, și femeia te mângâie, femeia care au făcut serenada, au mângâiat și au făcut momente fericite iubitorilor noștri martiri.

Ziua de Anul-Nou era mai sgomotoasă, le temniță alergă o mulțime de lume spre a pute sălta pe întemnițată, durere că puțin au primit conștiență, deși mulți venira din depărtări, de pildă d. Emil Gavrilă, care a venit să urzeze martirilor noștri un An Nou fericit, ear' iubitorul domn Lucaci nu s-a încă omagie de iubirea neamului sau serbarea ziua onomastică.

Tot publicul român s'a adunat la biserica sârbească, unde au rugat pe Atotputernicul de a înlăsa suferințele grele ale întemnițatorilor.

De acolo au plecat mai multe dame la temniță și prin doamna Aurelia Pipos au predat un splendid buchet dlui Vasile Lucaci, felicitându-l de ziua onomastică.

Prin o vorbire caldușoasă l'a asigurat de iubirea, de stima și admirațiunea ce-l păstrează toate femeile române și l'a urat viață îndelungată de a-și pute vedea fericit neamul, pentru care cu atâta abnegațiune a luptat și suferit.

Dl. Lucaci foarte emoționat, cu ochii în lacrimi a mulțumit și asigurat, că el suferă cu drag pentru popor și nu poate să nu învingă cauza noastră. Dar' femeile în-ă lucrează cu o mare însușire și a sfârșit cu „să trăiască femeile române“.

Toate damele au mers de a vedea și ura un An-Nou venerabilului președinte dl. Ioan Rațiu. Durere, că fiind bolnav, puțină cuvinte a putut schimba cu toate, e de admirat că acest bărbat în etate de 67 de ani cu câtă demnitate suferă.

După acestea au cercetat pe dl. Coroianu și l'au urat un An-Nou fericit. Acesta în afabilitate d-sale cunoscut a primit și mulțumit pentru caldele ovațiuni.

După prânz, l'au cercetat mulți, care au avut fericirea de a-l lăsa în închisoare; în continuu sosia inteligență și popor din giur și străinătate.

Felicitările și telegramele sosiau cu sutele, așa încât purtătorii telegramelor nu răbăiau a le înmăna.

Luni s'a săvârșit o slujbă d-zească pentru cei trei martiri în biserica sârbească la care au luat parte toată inteligența.

Tot în aceea zi a fost deputațiunea din Șiești, care avea și afaceri cu dl. Lucaci. Nu li-s'a permis însă intrarea, deși chiar la ministru s'a telegrafat.

Aceste mari greutate și timpuri amare le vom învinge numai atunci, când vom urma cuvintele poetului: „Uniți-vă în cuget, uniți-vă în simțiri!“

Aurora.

CRONICĂ

Pentru martirii noștri. Economul George Mangra din comuna S.-Sălbăbăgiu (Bihor), în decursul sărbătorilor Nașterii Domnului, a adus prescuri la sfânta biserică pentru pomenirea bravilor noștri martiri. Dumnezeu să-i răsplătească această faptă creștină.

Hani Giurgus, locuitoare în Hălmașu, a dat în ziua Ierarhului Nicolae 8 liturgii de prescuri la 3 biserici pentru scumpii noștri martiri întemnițați, „ca să-i scape Dumnezeu din robia amară întregi sănătoși și în pace“.

Dela temniță. Primul următoarea telegramă: „Szeghedin, 18 Ianuarie n. Azi eliberat din temniță, fiind a-mai lua radio dela iubitorii noștri martiri, mi-s'a interzis în modul cel mai brusc.“

G. Petroviciu.

Un Român curajos. Ni-se scrie din Teuș, că bravul Român Efr. Rațiu, dimpreună cu fiecele sale întorcându-se dela Seghedin și Vaj, unde au cercetat pe iubitorii noștri martiri, a fost citat la antistia comună, unde l'a se da un ordin trimis de către fostul ministru, comitetului-suprem, proto-pretorului, prin care li face atent atât pe dînsul cât și pe Vasile Suciu, parochul Benicului, pe care ti știe că sînt (!) membri în comisiunea de 50 a adunării din 28 Noemvrie a. c. Li-se spune, că dacă vor mai lua parte la adunări, vor fi pedepsiți cu 15 zile arest ori 100 fl. Bravul român însă, cu o rezoluție deamă de un Român adevărat l'a răspuns: „Regret din inimă că nu posed acele calități pentru a fi putut fi ales în comisiunea de 50. Ca să nu iau însă parte la adunări nu 15 zile arest sau 100 fl. pedeapsă, dar' nimic în lume nu mă înspăimîntă nici pe mine și pe nici un Român, căci cele 15 zile sau 100 fl. nu sînt în stare a înăduși simțimentul național. Nu această pedeapsă, dar' vicia 'mi-o dau, dacă e de lipsă“.

Din Bucovina. Alegerile pentru consiliul municipal din Cernați s'au terminat. Resultatul e pentru Români foarte nefavorabil. În curia a doua și în cea primă n'a fost ales nici un Român. Nici nu e lucru de mirare, zice un corespondent al nostru. Nu s'a ținut nici o întrunire electorală, nu s'au exmis placte, nici chiar „Gazeta Bucovinei“ n'a publicat lista candidaților și articoli informativi. E o adevărată păcătoșie.

Lămurire. Primul următoarele: În urma cronicei apărută în nr. 272 al prețuitei „Tribuna“ în care oare-cine ascuns sub pseudonimul „Argus“ afirmă: că „un domn încearcă prin înscenarea altei petreceri, a zădărnici reușite petrecerii societății; subsemnatul ca persoane oficiale ale societății de lectură, ne vedem deobligăți pentru respectul adevărului, a reduce sus numita afirmațiune la însemnătatea ce o merită, de o omistificațiune tendențioasă, deoarece din partea societății nu s'a simțit nici o paralizare în sensul afirmațiunilor lui „Argus“ din partea nămerii, dovadă succesul obținut la petrecerea arangiată de societate. Lipova, 5/17 Ianuarie 1895. Constantin Crețiu, președinte soc. de lect. Sever Bocu, secretarul soc. de lect.

Bălcu și „pene de cocoș“ în Bihor.

În provincia Beiușului în unele comune mai sărace, nația noastră nu-și petrece decât odată într'un an, la Nașterea Domnului. Atunci bărbații și junii se adună împreună, aleg apoi o casă onestă și acolo petrec, în cele trei zile de sărbătoare. La această petrecere iau parte fetele și nevestele, și la încheiere urmează cinstea, adică nevestele și cele mai în vîrstă muieri, duc stăpînului de casă mîncare și beutură, care se predă unui sfetnic-jude, ales din sinul lor, ca pe lângă o cîntăre potrivită să o predea stăpînului în schimb pentru cele trei zile, în care l'a provăzint el. Această petrecere poartă numele de Bălcu și a erezit-o ai noștri întocmai ca acum dela moș-trămoși. În anul acesta în comuna Gurani, această petrecere, pe cât de frumoasă și națională, pe atât de nevinovată, a fost disolvată de gendarmi. Da ce? Așa li-a trîsnit prin gînd! B.

Nădrăvanie din Beiuș. Prin ceva ordin ministerial s'a interzis studenților beiușeni — în societate — citirea ziarelor „Tribuna“ și „Dreptatea“. E bine să o știm și aceasta.

Petreceri. Primul următoarea: Invitate la Balul „Reuniunii femeilor române din Abrud, Abrudsat și giur“, ce se va arangia în favoarea reuniunii în 31 Ianuarie st. n. 1895 în sala ospătăriei „Tulnic“ (Havas kurt).

Cununie. Dl. Al. Hălăță, prof. gimnazial în România și d-șoara Sultana Florian, fac cunoscută cununia lor, ce se va sărbă la 29 Ianuarie st. n. a. c. în biserica gr.-cat din Bocșa-montană, la 11 ore a. m.

Censură de profesor. Joi în 17 Ian. n. a. după la universitatea din Cluj cu bun succes dl. Nicolau Tanco, censura de profesor în științele matematice și fizice. Îi felicităm pe noul profesor român.

Pomolog. Primul următoarele: Zelosul pomolog, învățător la școala domeniului erarial din Sămbăta-de-jos, domnul Nicolau Albani a fost distins pentru meritele sale pe terenul pomologie din partea ministrului de agricultură cu diplomă de recunoștință și 100 fl. Această știre a făcut bună impresie la toți prietenii și îndoșebi învățătorii din comitat, care de ani sub dirigența dlui Albani fac pași îmbucurători în de ale pomăritului. Ministrul de agricultură încă în 7 ani în continuu va premia pe învățătorii care se disting pe acest teren anual cu 2500 fl. Suma aceasta este destul de frumoasă și am dori ca cât mai mulți învățători români să fie apți de concurs. După-cum am aflat, mulți se și pregătesc pentru viitor.

Din public.*)

Mulțumită publică.

Mulțumesc și pe această cale st. d-ne Maer, protopopeas în Sălești, pentru bunăvoința, cu care m'a procurat frumoasele costume naționale pentru petrecerea de Anul-Nou din Brașov.

Brașov, 1 Ianuarie 1895.

Cu stimă:

Maria Popea.

Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta reacția nu primește răspunderea

Posta redacțiunii.

Dlul Dr. Z. Ch. Cămpeni. Adresa d-nei Rațiu este: Téglyágy utza 18.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“.

(De ieri.)

Budapesta, 18 Ianuarie n. Baro-nul Josika a declarat, că e învoit să primească conducerea ministerului a latere. Dînsul va depune Duminecă jurămîntul înaintea M. Sale.

Versailles, 18 Ianuarie n. Aflu-ența publicului cu prilegiul congresului a fost foarte mică. Îndată la începutul sesiunii monarhistii și socialistii au încersă turbare decursul alegerii. Michelin cere fuioz revizuirea constituției. Bandy d'Asson pretinde același lucru. Socialistii n'au votat la prima alegere, la care a fost ales Faure cu majoritate de 10 voturi. Dreapta a primit rezultat alegerii cu aprobări. Socialistii se ridicară de pe scaune și isbuciră în strigăte de „Jos cu loșii!“ Se produse o gâl-

gie indescriptibilă. Deputații din dreapta strigau „Jos cu comuna!“ Când președintele anunță alegerea lui Faure, deputații din stînga extremă și socialistii se ridicară și făcură ovațiuni lui Brisson. După aceste Bandy d'Asson se urcă la tribună și ceti propunerea pentru modificarea constituției. Președintele îi detrage cuvîntul. Socialistii protestează în contra excluderii lui Mirman și Géroult - Richard Michelin vrea să vorbească pentru revizuirea constituției, dar' președintele închide ședința. Socialistii protestează violent strigînd „să trăiască revizuirea socialistă“.

Paris, 18 Ianuarie n. La orele 9 seara a sosit Faure la gara Saint-Lazare, unde se strîne un public imens, care-l făcu ovațiuni sgomotoase. Ovațiunile se reînnoiază în tot drumul până la palat. La palatul Elisee îl întâmpină Casimir-Perier, felicitându-l calduș.

(De astăzi.)

Budapesta, 19 Ianuarie n. În conferența de aseară a partidului liberal noul cabinet a fost pîrtaș la o primire caldușă. Ministrul-președinte baronul Bánffy a propus de a se exprima mulțumită predecesorilor actualului ministru pentru conducerea zeloasă dovedită în decursul luptei. Noi avem datorită a îndeplini tot ceea-ce ei au creat nou. Guvernul va apăra cu bărbăție bazele pactului dela 67; va pune cel mai mare pond pe desvoltarea statului național, maghiar pe asigurarea caracterului național al statului. dar' totuși în totdeauna și în toate privințele va lua și în considerație toate pretensiunile drepte, pe care este ertat să le dobîndească naționalitățile de limbi străine pe basa art. 44 din 1868. (Vii aprobări).

Conferența a hotărît cu însușite eljen-uri, a vota guvernului trecut recunoștința și mulțumită neperitoare; a candida pentru scaunul de president al camerei pe Szilágyi, ear' ca vicepresident pe Berzeviczy.

Budapesta, 19 Ianuarie n. La 1/11 s'a deschis ședința camerei; toți ministrii sînt de față. Tisza Kálmán, intrînd în sală, e salutat de către stînga extremă cu Hoch-uri. Questorul camerei conduce noul cabinet în sală, unde e primit cu furtunoase eljen-uri; la dreapta se aude ris batjocoritor. După cetirea decretelor de numire, se cetește expunerea ministrului-președinte Bánffy despre formarea noului cabinet, Pomenirea fiecărui nume de ministru este însoțită cu strigăte de furtunoase eljen-uri; din stînga se aud exclamări batjocoritoare.

Ministrul-președinte se scoală apoi în mijlocul tăcerii generale și expune programul guvernului.

El declară că guvernul își va da înaintea de toate silința a cultiva și întări unitatea de vederi între ambele case ale parlamentului; a întreprinde tot ce e posibil pentru liniștirea spiritelor. De aceea cabinetul nu va proceda cu arme agresive. Guvernul, care stă pe baza de principii, va observa în toate direcțiunile atitudine obiectivă; se roagă deci ca și camera să-și facă critică obiectivă. Răzimat de principile liberalismului va urma a conduce destinele țerii și mai departe în direcțiune națională, va combate cu cea mai mare energie toate atacurile îndreptate în contra unității statului, dar' va respecta drepturile constituționale ale cetățenilor de limbi străine. De sigur se va primi cu aprobare declarațiunea, că și de aci înainte guvernul va cultiva bunele raporturi cu Croația. Guvernul stă neclintit pe baza pactului dela 1867, în care vede piatra fundamentală a situației de mare putere a monarhiei. El se va călăuzi de principiile guvernului trecut; va realiza în restimpul fixat legile religio-nare, cruțînd pe cât se poate sentimentele diferitelor confesiuni; și va întreprinde toți pașii pentru rezolvarea chestiunii autonomiei bisericii catolice. (Apro-bări).

Președintele partidului independist Iusth întreabă în privința aspirațiunilor naționale ale contelui Apponyi. El (Iusth) s'a mirat că Wekerle n'a luat parte la înmormîntarea lui Kossuth, pe cînd Apponyi da. Oratorul atacă vehement pactul dualistic zicînd că viitorul este al partidului independist.

Apponyi, declară în numele partidului național, că deoarece guvernul este numai continuare a celui dus, atitudinea partidului seu față cu guvernul va rămîne aceeași. Oratorul nu vede nimic nou în declarațiunea guvernului.

Bibliografie.

A apărut numărul pentru Decemvrie ai revistei.

„Amicul copiilor“. Eată sumarul acestul număr ilustrat:

În ajunul Anului-Nou. — Pomul de Crăciun. — Cine a fuvins. — Picătura de lapte. — Medusa. — Despre inițială. — Don-Chichote de la Mance. — Un contract cu un leu. — Pagii. — Doctorul de copii. — Varietăți, ghicitori.

A se adresa pentru abonament la Librăria I. V. Socce, unde se vînd și volumele I., II. și III din revista „Amicul copiilor“.

La librăria „Institutului Tipografic“ din Sibiu se află următoarele cărți:

Memorii din timpul răboiului, de Georgescu	— 88
„365 Anecdote și glume“, de Gheja	— 10
„Poesii“, de Nicolae Iargă	1.10
„Lascăr Viorescu“, o iconă a Moldovei din 1851, de Kotzebue	2.20
„Introducere în Cărțile Testamentului vechiu și nou“, de Dr. Iuliu Olariu	2.50
„Memorial“, Arhiep. și Metropolul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea	fl. 1.30
„Bate la ușă“, de Carmen Sylva	1.10
„Domenich Pablo“, de Carmen Sylva	— 28
„Povestile Bănatului“, de Că-tana	— 30
„Poesii“, de Veronica Miclă	1.65
„Studii Critice“, de Ghera. Vol. I. și II. a 2 fl. 20 cr.	4.40
„Din Moldova“, schițe de Kotzebue	1.10
„Floarea din Firenze“, de Liv-escu	— 55
„Căștorul“, dramă în 2 acte de Livescu	— 55
„Poesii“, de Macedonski	2.20
„Elemente ungurești în limba română“, de Măndrescu	1.50
„Trăvnițe“, 10 piese Slovacesti. Vol. I și II. a 1 fl. 50 cr.	3.—
„Izvoade“, de Demetrescu	4.40
„Homo-Sum“, roman de Ebers	1.—
„Doina“, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu	— 28
„Critice“ 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I. și II. a 2 fl. 20 cr.	4.40
„Introducere la psihofisică“, de Mihailescu	1.90
„Higiene română“, de Dr. Leo Murășianu	1.—
„Copii de pe natură“, de Negruzzi	1.65
„Poesii“, de Negruzzi	1.10
„Teatru“, de Negruzzi. 3 Vol.	8.25
„Pui de lei“, de Nenițescu	1.10
„Literatura popor. română“, de Gaster	2.75
„Să auzim, toate	— 25
„Scrierile părinților apostolești“, de Dr. Iuliu Olariu	— 75
„Ode“, „Epode“, „Carmen Saeculare“, de Olănescu	3.30
„Merinde dela școală“, de Popa	— 60
„Despre influența impregui-rărilor“, de Panait Zosin	— 55
„Trandafiri și violele“, de Pop-Reteganul	— 0
„Staroste“, de Pop Reteganul	— 25
„Istoria Românilor sub Mi-hail-Vodă-Viteazul“, de Nicolau Bălcescu	2.20

Călimdarul zilei.

8/80 Ianuarie 1895.

Iulian: C. George și Domica.

Gregorian: Fab. și Seb.

Soarele: răsare 8.02 apune 4.17 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 19 Ianuarie n. 12 ore dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 761.1)	Diferența din presiun	Temperatura după Celsius	Maximal și minimal de temperatură	Direcția vîntului
Observată				
722.6	— 3.2	— 0.4	+1.2 — 5.3	80

Din țeară 17 Ianuarie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Tempera-tura Celsius	Vîntul direcția	tăria
Budapesta	748	— 1.5	V	3
Sămar	752	— 4.8	SO	2
Cluj	748	+ 1.4	—	—
Orșova	751	+ 0.8	S	2
Arad	750	+ 0.5	S	6
Lănciova	750	— 0.4	NV	3

Teatru orășenesc.

Duminecă, în 20 Ianuarie 1895:

După amiază:

„Heirat auf Probe“.

Piesă cu cîntece în 3 acte de B. Buchbinder.

Seara:

„Die weisse Dame“.

Operetă comică în 3 acte de Fr. Arien Boieldieu.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 17 Ian. n. 1895.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	dela	până
Grâu					
Bănățeneș nou	75	76			
Grâu dela Tisa	75	76			
Grâu „Pesta“	75	76			
Grâu de Alba Reg.	75	76			
„Bacsa“	75	76			
Grâu ung. de Nord	75	76			
Socă					
Orz	de nutreț	60—62	5.35	3.40	
„	de vînars	62—64	5.0	6.15	
„	de bere	65—66	7.15	8.15	
Ovăș	—	39—41	6.0	6.10	
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75	6.0	6.10	
Meiu	de alt soi	75	6.20	6.80	
Hrișcă	—	—	—	—	
Grâu	Sept.-Oct.	7.0	7.07		
Cucuruz	Mart.-Apr.	6.64	6.65		
Ovăș	Mai.-Iun.	6.22	6.20		
„	Iulie-Aug.	6.01	6.02		
„	Mart.-Apr. Oct.	—	—		
Producte diverse					
Săm. de trif	Lucernă ungurească	40.—	46.—		
Olen de rap.	roșie	58.—	66.—		
Uns. de porc	rafinat	—	—		
„	dela Pesta	48.—	48.50		
Slănină	dela țeară	—	—		
„	svîntată	—	—		
Său	afumată	47.—	48.—		
Prune	—	8.75	9.—		
Lictar	slavon, nou	14.50	15.—		
„	bănățeneș	13.75	14.—		
Miere	brută	—	—		
„	galbină străcurată	—	—		
Ceară	de Rosenau	—	—		
Spirt	brut	—	—		
„	Drojdiițe de spirt	—	—		

Cursul pieții din Sibiu.

Din 19 Ianuarie n. 1895.

Hartie-monetă română	Cump. 9.88	vînd. 9.90
Lire turcești	11.15	11.20
Imperiali	10.10	10.15
Ruble rusești	1.32	1.32

Bursa din Budapesta.

Din 17 Ianuarie n. 1895.

Renta de aur ung. 6%	—
„ de aur ung. 4%	124.25
„ ung. val. cor. 4%	99.—
Imprumutul căilor ferate ung.	127.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	125.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	103.50
Bonuri rurale ung.	98.—
„ croate slavone	97.50
Obligațiunile desp. regalilor	100.50
Imprumut cu premiu ung.	158.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	143.50
Renta de hârtie austriacă	100.50
„ de argint austriacă	100.50
„ de aur austriacă	125.25
Losurile austriace din 1860	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1048.—
„ de credit ung.	—
„ „ „ aust.	—
Scrieri funciare ale institut. de cred. și economii	—
„ Albina	101.—
Argintul	—
Galbeni împărătești	5.84
Napoleon-d'ori	9.86
Mărci 100 imp. germane	60.80
Londra 10 Livers sterlingi	124.—

Convocare.

Domnii acționari ai Institutului de credit și de economii „Sebeșana”, societate pe acții, se invită prin aceasta conform §-lui 18 al statutelor societății la

a VII-a adunare generală ordinară

ce se va ține în Sebeșul-săsesc, la 24 Februarie a. c. n. la 2 oare p. m. în localul institutului.

Obiectele:

[406] 1—1

1. Raportul anual al direcțiunii.
2. Raportul despre încheierea compturilor și raportul comitetului de supraveghere.
3. Statorirea bilanțului și hotărârii asupra distribuirii și solvirii câștigului curat.
4. Fixarea mărcilor de prezență pe anul curent.
5. Alegerea membrilor în comitetul de supraveghere.
6. Eventuale propuneri făcute conform §-lui 23 lit. g. din statute.

Domnii acționari, care în sensul §§-lor 20 și 21 din statutele societății voesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotențiați, sunt rugați a-și depune acțiunile și eventualele dovezi de plenipotență, cel mult până în 23 Februarie a. c. n. la casa institutului în Sebeșul-săsesc.

Sebeșul-săsesc, în 15 Ianuarie 1895.

Direcțiunea institutului.

Contul bilanțului:

Active:		Pasive:	
Numerar în 31 Decembrie 1894	752 28	Capitalul social:	50000 —
Cambii de bancă	139443 —	1000 acții a 50 fl.	109481 64
Împrumuturi ipotecare	41041 —	Depuneri spre fructificare	26394 —
Împrumuturi pe obligațiuni cu cavenți	27049 —	Reescomptul	2953 15
Diverse conturi debitoare	53 85	Interese transitoare	10764 68
Mobiliarul	228 42	Fondul de rezervă	825 25
20% amortisare	45 68	Fondul de pensiuine	916 63
	182 74	Fondul p. scopuri filantropice	77 20
		Dividendă neplătită	446 48
		Diverse conturi creditoare	6632 84
		Profit curat pro 1894	
	208521 87		208521 87

Contul bilanțului și perderilor:

Spese:		Venite:	
Spese de cancelarie	398 77	Interese de escompt.	10932 86
Mărci de prezență	149 —	dela impr. ipot.	3038 39
Salarele	1768 —	oblig. cu cavenți	2351 61
Dare directă	1086 93	de întârziere după acții	16 93
Dare după interese dela depuneri	518 78	Provisiune	1473 46
Interese dela depuneri spre fructificare	5187 54	Porto	93 26
Interese de reescompt	1526 86		
Interesele fondului de pensiuine	34 23		
„reservă	397 88		
Chirie	164 —		
20% amortisare din mobilier	45 68		
Profitul curat pro 1894	6632 84		
	17906 51		17906 51

Sebeșul-săsesc, în 31 Decembrie 1894.

Dr. Pompiliu Isac m. p.,
director executiv.

Ionian T. Üveges m. p.,
comptabil.

Spre binevoitoare luare aminte.

Potrivit cu cerințele mele urcate am exoperat legături foarte largi comerciale și îmi iau voe a aduce la cunoștința onoratului public, că depositul meu de până acum de

pianuri și harmoniuri

va fi mărit în curând considerabil. Novele mele legături comerciale îmi permit ca pe lângă toate-că „marfa mea e de prima calitate”, să pot totuși vinde sau închiria cât se poate mai ieftin și sub condițiunile cele mai favorabile. Spre a documenta cunoștințele mele de adevărat specialist, îmi permit a împărtăși preastimatului public, că în Viena se lucrează tocmai la invențiunea mea (un mecanism de pian, care întrunește mai multe avantagii neajunse până acum), și că în privința invenției mele am primit din partea câtorva firme distinse, ca „Börsendorfer” etc., scrisori de recunoștință. În speranța de a dobândi prin asta încredere deosebită, mă rog pentru comande cât mai multe, pe care on. public să binevoască a le face la adresa mea

„Salonul de pianuri și atelier de reparaturi,

F. A. Kauffmann,

Sibiu, Piața-mică Nr. 13.”

[4] 6—6

LE GRIFFON
hartie adevărat franceză

CEA MAI BUNĂ
CEA MAI CĂUTATĂ
HARTIE DE CIGARETE

SĂ SE OBSERVE MARCA.

A SE FERİ DE TOATE IMITAȚIUNILE.

CEA MAI PRINCIPALĂ PENTRU SĂNĂTATE

[2387] 62—12

Institut Tipografic T. Liviu Albini.

Lemne uscate pentru foc.

La subscribul se află de vânzare 150 orgii metrice de lemne despicate, fag și carpin, prima calitate, care se predau cu prețuri convenabile în gara Micăsasei (între Blaj și Mediaș) încărcate în vagoane ori în total ori cu vagonul.

P. t. reflectanți binevoască a se adresa către subscribul.

Micăsasa, 2/14 Ianuarie 1895.

Filip Docolin,

[998] 3—3

paroch gr-cat.

Un tinăr român

absolut de gimnasiu, cu praxă de 1½ an, cearcă loc lungă un notar inteligent român în părțile Sibiului ori Brașovului.

Adresele se se îndrepteze la

[891] 3—3 **Redacția „Tribunei”.**

Spre plăcută luare la cunoștință

servească P. T. interesatilor, că vânzarea de bere scutită de dare pentru export, dela 25 litri în jos s'a permis și berea noastră așa numită „Lager” și „Bock” se poate căpeta de acum încolo, afară de butoaie de 25 litri, și în sticle întocmai de ¼ și ½ litru.

Bereria dela „Trei stejari”
SIBIU.

[298] 12—12

Doi tineri români

un sodal și un învățacel

se primesc momentan în prăvălia de mărfuri mixte a subscribului.

Zam, comitatul Hunedoarei.

Alexandru Petrovici,
comerciant.

[273] 2—3

Tinerilor și bătrânilor

li-se recomandă spre studiere scrierea consilierului în medicină apărută în edițiune nouă și augmentată

Sistemul nervos

și sexual turburat

precum și vindecarea radicală a acestuia. Se trimite sub plic pentru 60 cruceri în marce postale. [416] 1—50

Eduard Bendt, Braunschweig.

Recunoscut ca cel mai bun și mai sănătos

adaus
la cafeaua de boane.

Se găsește pretutindenea.

Sel. Kneipp

Recomandat de autorități medicale

pe seama
femeilor, copiilor, care sufer de stomac etc.

1½ chilo 25 cr. (50 bani).

Indispensabil pentru fiecare gospodărie și fiecare beutor de cafea e CAFEAUA KNEIPP-MALZ-KATHREINER cu gustul cafelei în boane.

Important pentru fiecare femeie casnică și mamă.

Sănătatea și bunăstarea familiei se găsesc mai ales în mâinile femeii și mamei! Cătră ele se adresează dar introducerea „Cafelei Kneipp-Malz-Kathrein”. Ea e cea mai bună, singurul, firescul și sănătosul adaus la cafeaua în boane. Nici unei femei nu îi mai este îngăduit să rămână nepăsătoare în fața acestei cestiuni. Ea e de o eminență importantă pentru sănătate și gospodărie! Pentru întâia-ori se oferă un produs indigen, o adevărată cafea sănătoasă și cafea pentru familie! Gustoasă, sănătoasă și nutritivă dela sine, „Cafeaua Kneipp-Malz-Kathrein” ca adaus păstrează cafelei în boane plăcuta ei aromă. A se începe cu un adaus de a treia parte și se poate indica adausul, după plăcere, până la jumătate și peste aceasta! Așadar câtă economisire în asemănare cu surogatele folosite până acum, care singure sînt cu neputință de gustat și pe lângă aceasta în cele mai multe cazuri sînt vătămătoare sănătății și în tot cazul numai mijloace de colorare. Că și cafeaua în boane, beută neamestecată e „otrăvă” și are ca urmări boale de stomac și de nervi, înclinarea spre apoplexie, tremurarea mâinilor etc. — știe fiecare gospodăreasă! Prin urmare cât de binevenit trebuie să-i fie un adaus, care pe lângă avantajile amintite, înlătură și efectele vătămătoare sănătății ale cafelei în boane! Succesul fără păreche în un timp atât de scurt dela introducerea ei, e cea mai strălucită dovadă în favorul ei! „Cafeaua Kneipp-Malz-Kathrein” se mai fabrică acum atât de excelent încât nu se simte nevoia unei amestecări meșteșugite și ea se macină și se toarnă simplu împreună cu cafeaua în boane și poate fi gătită în toate felurile până acum obișnuite. Pentru bolnavi și pentru persoanele slăbite, anume pentru copii absolut nu mai există un mijloc de hrană mai excelent ca Cafeaua-Malz, care se macină, se ferbe 5 minute, se strecoară și se amestecă cu miere (ori zahăr) și cu lapte. E cestiune de conștiință pentru fiecare mamă a încerca aceasta; ea și copiii nu o vor mai părăsi!

NB. Pentru a se feri de imitații, la cumpărare se se iee seama la numele

Kathreiner

Marfa dată deschis sau în pachete scotite cu înșelăciune se se refuze necondiționat.

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.